

POSTANOWIENIE

Dnia 3 sierpnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział XXII

Sąd Wspólnotowych Znaków Towarowych i Wzorów Przemysłowych

w składzie następującym :

Przewodniczący SSO Beata Piwowarska

na posiedzeniu niejawnym w dniu 3 sierpnia 2016 r. w Warszawie

w sprawie z wniosku (...)p.A. z siedzibą w C.

z udziałem (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w J.

o udzielenie zabezpieczenia

postanawia:

I. udzielić S. S.p.A. z siedzibą w C. zabezpieczenia roszczeń:

1. o nakazanie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w J. zaniechania naruszania wzoru wspólnotowego nr (...) - (...), poprzez nakazanie obowiązanej zaniechania w szczególności wytwarzania, oferowania, wprowadzania do obrotu, importowania, eksportowania lub składowania misek o następującym kształcie (przy czym wszystkie rzuty dotyczą jednego wytworu):

, niezależnie od zastosowanej w nich kolorystyki, oferowanych obecnie przez obowiązaną pod nazwami handlowymi (...) wanna „Retro” 30l oraz (...) wanna „Retro” z motywem,

2. o zniszczenie produktów o kształcie wskazanym w pkt I.1. niezależnie od zastosowanej w nich kolorystyki, znajdujących się we wszelkich zakładach produkcyjnych lub magazynach obowiązanej,

poprzez:

a. zakazanie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w J. - na czas trwania postępowania - naruszania wzoru wspólnotowego nr (...) - (...), przez wytwarzanie, oferowanie, wprowadzanie do obrotu, importowanie, eksportowanie lub składowanie w tych celach misek o wyglądzie przedstawionym na fotografiach:

, niezależnie od ich kolorystyki, oferowanych obecnie przez obowiązaną pod nazwami handlowymi (...) wanna „Retro” 30l oraz (...) wanna „Retro” z motywem,

b. zajęcie - na czas trwania postępowania - stanowiących własność obowiązanej produktów o wyglądzie wskazanym w pkt a. niezależnie od ich kolorystyki, znajdujących się we wszelkich zakładach produkcyjnych lub magazynach obowiązanej, w szczególności pod adresem: (...) - (...) J. ul. (...);

II. zagrozić (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w J. obowiązkiem zapłaty na rzecz S. S.p.A. w C. kwoty 1.000 (tysiąc) złotych za każdy dzień naruszenia obowiązków określonych w punkcie Ia.;

III. w pozostałej części wniosek oddalić;

IV. wyznaczyć S. S.p.A. w C. dwutygodniowy termin do wytoczenia względem (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w J. powództwa obejmującego roszczenia z punktu I. 1-2.

Sygn. akt XXII GWo 77/16

UZASADNIENIE

1/08/2016 r. S. S.p.A. z siedzibą w C. (Republika Włoska) wniosła o udzielenie zabezpieczenia jej roszczeń o:

a. nakazanie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w J. zaniechania naruszania wzoru wspólnotowego nr (...) (...) - (...), poprzez nakazanie obowiązanej zaniechania w szczególności wytwarzania, oferowania, wprowadzania do obrotu, importowania, eksportowania lub składowania misek o następującym kształcie (przy czym wszystkie rzuty dotyczą jednego wytworu): , niezależnie od zastosowanej w nich kolorystyki, oferowanych obecnie przez obowiązaną pod nazwami handlowymi „ (...) wanna „Retro” 30l” oraz „ (...) wanna „Retro” z motywem”,

b. zniszczenie produktów o kształcie wskazanym w pkt a. niezależnie od zastosowanej w nich kolorystyki, znajdujących się we wszelkich zakładach produkcyjnych lub magazynach obowiązanej,

c. zniszczenie form (matryc) służących do wytworzenia produktów o kształcie wskazanym w pkt a. znajdujących się we wszelkich zakładach produkcyjnych lub magazynach obowiązanej,

poprzez:

1. zakazanie spółce (...), na czas trwania postępowania głównego, naruszania wzoru wspólnotowego nr (...) (...) - (...), poprzez zakazanie obowiązanej w szczególności wytwarzania, oferowania, wprowadzania do obrotu, importowania, eksportowania lub składowania misek o kształcie przedstawionym w pkt a. (przy czym wszystkie rzuty dotyczą jednego wytworu), niezależnie od zastosowanej w nich kolorystyki, oferowanych obecnie przez obowiązaną pod nazwami handlowymi „ (...) wanna „Retro” 30l” oraz „ (...) wanna „Retro” z motywem”;

2. nakazanie zajęcia, na czas trwania postępowania głównego, produktów o kształcie wskazanym w pkt. a niezależnie od zastosowanej w nich kolorystyki, znajdujących się we wszelkich zakładach produkcyjnych lub magazynach obowiązanej, w tym w szczególności pod adresem: ul. (...), (...) - (...) J.;

3. nakazanie zajęcia, na czas trwania postępowania głównego, form (matryc) służących do wytworzenia produktów o kształcie wskazanym w pkt a, znajdujących się we wszelkich zakładach produkcyjnych lub magazynach obowiązanej, w tym w szczególności pod adresem: ul. (...), (...) - (...) J.;

Ponadto, na podstawie art. 756² k.p.c., uprawniona wniosła o zagrożenie obowiązanej nakazaniem zapłaty na jej rzecz kwoty 1000 zł za każdy przypadek naruszenia wzoru wspólnotowego nr (...) - (...), polegający w szczególności na wytworzeniu, oferowaniu, wprowadzeniu do obrotu, importowaniu, eksportowaniu lub składowaniu misek naruszających wzór.

Sąd ustalił:

(...) spółka akcyjna prawa włoskiego S. S.p.A. z siedzibą w C. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie produkcji i handlu artykułami z materiałów termoplastycznych uzyskiwanych w procesie wytłaczania lub w dowolny inny technicznie możliwy sposób. (dowód: wydruki z rejestru przedsiębiorstw k.31-95) Obecnie, w ofercie uprawnionej znajduje się szeroka gama różnego rodzaju produktów używanych w domu (tj. kosze, wiaderka, pojemniki na żywność) i ogrodzie (doniczki, konewki), a także produkty i akcesoria przeznaczone dla zwierząt (legowiska, kuwety, klatki). Produkty uprawnionej są prezentowane na różnego rodzaju targach i wystawach międzynarodowych. (dowód: wydruki ze stron internetowych k.97-125)

S. S.p.A. służy prawo do wzoru wspólnotowego zarejestrowanego w Urzędzie Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej pod nr (...) - (...) z pierwszeństwem od 10 maja 2005 r. Wzór zgłoszony dla plastikowych misek, przedstawia się następująco:

(...). (...). (...)-3

(...). (...). (...)-6 (dowód: świadectwo rejestracji, wydruk z bazy EUIPO k.127-135)

Jest on wykorzystywany przez uprawnioną do produkcji misek (...) o wyglądzie: (dowód: wydruk ze strony internetowej k.137-138)

Miska (...) stanowi sztandarowy produkt uprawnionej, który był przez nią intensywnie reklamowany na międzynarodowych targach, w spotach telewizyjnych oraz we włoskich czasopismach. (dowód: opis kampanii reklamowej, reklamy, artykuły prasowe, katalogi k.140-166)

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w J. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie produkcji opakowań i innych wyrobów z tworzyw sztucznych. (dowód: odpis z KRS k.168-175) Jej działalność skupia się na produkcji z tworzyw sztucznych (przede wszystkim z polipropylenu i polietylenu) artykułów gospodarstwa domowego i wyposażenia ogrodów. Obowiązana produkuje m.in. donice, regały, pojemniki, skrzynki, wiaderka, miski, w tym miski oferowane w dwóch wersjach kolorystycznych pod nazwami handlowymi (...) wanna „Retro” 30l oraz (...) wanna „Retro” z motywem: .

Szczegółowy wygląd misek przedstawiono na czarno-białych fotografiach:

Obowiązana wytwarza produkty na konkretne zamówienie klientów. Nie posiada cennika. Cena jest każdorazowo przez nią kalkulowana na podstawie złożonego zamówienia. Obowiązana nie realizuje zamówień detalicznych, a wyłącznie hurtowe. (dowód: wydruk z poczty elektronicznej k.177-179) Oferuje swe produkty na stronie internetowej pod adresem (...). (dowód: fotografie k.181-186, wydruki ze stron internetowych k.188-197)

Sąd zważył:

Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z 12/12/2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U.U.E.L.02.3.1 z 5/01/2002 r.) stworzyło ujednolicony system nabywania prawa wyłącznego do wzoru, jego jednolitego skutku na terytorium Unii Europejskiej i systemu ochrony. (ust. 3 art.1) Rozporządzenie zawiera legalną definicję, zgodnie z którą, wzorem jest postać całego produktu lub jego części, wynikająca w szczególności z cech linii konturów, kolorystyki, kształtu, tekstury lub materiałów produktu lub jego ornamentacji (art. 3a). Postać produktu przejawia się w jego zewnętrznych cechach charakterystycznych, formie i ukształtowaniu, jego przyozdobieniu, wyrażającym się w zestawieniu linii, konturów, doborze kolorów lub użyciu powierzchni o specjalnych właściwościach. W wyglądzie zewnętrznym produktu mieszczą się wszystkie jego charakterystyczne cechy, które są wizualnie postrzegalne, widoczne w czasie normalnego użytkowania.

Zarejestrowany wzór wspólnotowy podlega ochronie w okresie 5 lat od daty zgłoszenia, o ile spełnia on przesłanki z art. 1 ust.2b w zw. z art. 5 ust.1b i art. 6 ust.1b. Uprawniony może przedłużyć ochronę na jeden lub więcej okresów pięcioletnich, łącznie do 25 lat. Powstaje w ten sposób wyłączość używania wzoru, obejmująca:

- wytwarzanie (making) całego produktu, w którym wzór został ucieleśniony lub do którego został zastosowany,
- oferowanie i wprowadzenie do obrotu, przy czym oferowanie dotyczy nie tylko sprzedaży ale również najmu, dzierżawy czy innego rodzaju przekazania produktu, mającego ostatecznie na celu przeniesienie prawa,
- użycie produktu, który obejmuje także wystawy czy pokazy, jeśli prowadzi do zakłócenia normalnej ekonomicznej eksploatacji prawa wyłącznego,

- składowanie, interpretowane ściśle, ograniczane do dokonanego w celu oferowania produktu, wprowadzenia go do obrotu, importu itd. (art. 19 ust.1)

Z rejestracji wzoru wynikają dla uprawnionego roszczenia zakazowe względem każdej osoby, która narusza lub grozi naruszeniem prawa m.in. wytwarzając, wprowadzając do obrotu, czy przechowując produkty, w których jest on inkorporowany. Dla oceny naruszenia (groźby naruszenia) istotne jest ustalenie, że wzór ucieleśniony w produkcie pozwanego jest na tyle podobny do wzoru zarejestrowanego na rzecz powoda, iż nie wywołują one na zorientowanym użytkowniku odmiennego ogólnego wrażenia, uwzględnia się przy tym swobodę twórczą. Zgodnie z art. 10, zakres ochrony obejmuje bowiem każdy wzór, który nie wywołuje u zorientowanego użytkownika innego ogólnego wrażenia (ust.1), uwzględniając przy tym stopień swobody twórcy (ust.2). Określają go, postrzegalne zmysłem wzroku, cechy zewnętrzne wzoru ujawnione przez uprawnionego w dokumentacji złożonej przy wniosku o rejestrację. Dyrektywa nr 98/71/EC Parlamentu Europejskiego i Rady z 13/10/1998 r. w sprawie prawnej ochrony wzorów, w wersji angielskiej w sposób wyraźny odnosi się do tych właśnie cech. (shown visibly)

Z naruszeniem mamy więc do czynienia w każdym przypadku identyczności z wzorem wspólnotowym wzoru przemysłowego zawartego lub zastosowanego w kwestionowanym produkcie lub występowania pomiędzy nimi różnic zaledwie w nieznaczących szczegółach. Przy badaniu naruszenia prawa do wzoru, ze względu na podobieństwo doń wzoru przemysłowego ucieleśnionego w kwestionowanym produkcie, stosuje się te same reguły co przy ocenie indywidualnego charakteru rysunku lub modelu, która opiera się na ogólnym wrażeniu, jakie sprawiają one na zorientowanym użytkowniku w odniesieniu do tego co poprzednio istniało w danej dziedzinie produktów. Przepis art. 10 ust. 1 nie wymaga jednak, aby wrażenie to było wyraźnie odmienne. Wystarczające jest, że pomiędzy przeciwstawianymi sobie wzorami występują różnice, determinujące odmiennosc ogólnego wrażenia zorientowanego użytkownika. Interpretacja przepisu art. 10 zgodna z tezą 14 preambuły, stawiająca wymóg, aby inne wzory sprawiały na zorientowanym użytkowniku wyraźnie odmienne wrażenie niż wzór zarejestrowany prowadziły do nieuzasadnionego rozszerzenia zakresu ochrony na wszystkie te wzory, które pozbawione są zdolności rejestracyjnej (indywidualnego charakteru). (por. L. Brâncuși Wzór wspólnotowy i jego zakres ochrony. Wydawnictwo C.H.Beck Warszawa 2012 s.322-327)

Bez znaczenia jest, że wzór pozwanego różni się od zarejestrowanego rysunku lub modelu pewną, nawet dużą liczbą szczegółów, jeśli mimo wszystko użytkownik uzna, iż w bezpośrednim porównaniu, są one do siebie podobne. Wzór będzie miał charakter indywidualny jedynie wówczas, gdy ma na tyle silną zdolność odróżniającą go od innych, że będzie mógł być zindywidualizowany (uznany za odmienny) przez zorientowanego użytkownika. (por. M. Poźniak-Niedzielska Wzór wspólnoty. w Ochrona znaków towarowych, wzorów przemysłowych i oznaczeń geograficznych w Polsce po akcesji do Unii Europejskiej. UPRP Warszawa 2004 s.57-59)

Zorientowanym (uświadomionym) jest użytkownik bardziej wnikliwy, obiektywny, mający lepszą znajomość przedmiotu. Nie jest to sam twórca, przeciętny odbiorca ani znawca w określonej dziedzinie lecz osoba, która tkwi pomiędzy nimi. Niekoniecznie musi to też być użytkownik finalny. (M. Poźniak-Niedzielska Ochrona wzorów przemysłowych w prawie europejskim. Europejski Przegląd Sądowy 1/2007 s.6, por. także wyroki Sądu Unii Europejskiej z 18/03/2010 r. w sprawie T-9/07 PepsiCo, z 22/06/2010 r. w sprawie T-153/08 Shenzhen/Bosch, z 16/12/2010 r. w sprawie T-513/09 Jose Manuel Baena Grupo, z 16/06/2011 r. w sprawie T-68/10 Sphere Time, z 9/09/2011 r. w sprawie T-10/08 Kwang Yang Motor)

Oceniając indywidualny charakter wzoru sąd rozważa na ile utrudnione jest w danej dziedzinie przemysłu tworzenie rysunków i modeli o charakterze indywidualnym. Swobodę projektanta mogą ograniczać narzucane mu względy funkcjonalne, techniczne, handlowe, ewentualnie także tendencje panujące w modzie, czy gusta nabywców. Stopień swobody twórcy przy opracowaniu wzoru należy określać ze szczególnym uwzględnieniem wymagań związanych z właściwościami wynikającymi z funkcji technicznej produktu, a także przepisów prawnych mających do niego zastosowanie. Porównania ogólnego podobieństwa przeciwstawianych sobie wzoru zarejestrowanego i wzoru przemysłowego zawartego lub zastosowanego w produkcie pozwanego dokonuje się analizując występujące między nimi podobieństwa i różnice. Zorientowany użytkownik automatycznie pomija elementy, które są typowe i wspólne

wszystkim tego rodzaju produktom, koncentrując się na właściwościach, które są wyrazem twórczej swobody lub odbiegają od normy. (por także późniejsze wyroki z 22/06/2010 r. w sprawie T-153/08 Shenzhen vs Bosch , z 16/12/2010 r. w sprawie T-513/09 Jose Manuel Baena Grupo, z 16/06/2011 r. w sprawie T-68/10 Sphere Time, z 13/11/2012 r. w sprawach połączonych T-83/11 i T-84/11 Antrax It)

Normatywna ocena ogólnego wrażenia dokonywana jest zgodnie z regułami określonymi w dotychczasowym orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości i Sądu Unii Europejskiej (m.in. wyrok Sądu UE z 18/03/2010 r. w sprawie T-9/07 Grupo Promer Mon Grafic vs. PepsiCo). Ocenie podobieństwa / odmienności ogólnego wrażenia, jakie wywołują na zorientowanym użytkowniku podlegają wzór uprawnionego i wzór zawarty lub zastosowany w produkcie domniemanego naruszcyciela, nie przeciwstawia się natomiast produktów stron. Sposób w jaki powód używa wzoru jest bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sporu. Jego produkt może być jednak pomocniczo wykorzystany, jeśli nie ma wątpliwości co do jego tożsamości (pozwany nie kwestionuje identyczności wzoru i ucieleśniającego go produktu powoda). Należy przy tym wyjaśnić, że porównanie to różni się od ryzyka konfuzji konsumenckiej w prawie znaków towarowych, gdzie klient, zachowujący w pamięci znak uprawnionego, myli z nim znak towarowy innego przedsiębiorcy. W przypadku wzorów, porównania – w ocenie normatywnej – dokonuje się w sposób bezpośredni (szerzej : L. Brâncuși Wzór ... s.273-360), analizując występujące między nimi podobieństwa i różnice. (por. wyroki z 22/06/2010 r. w sprawie T-153/08 Shenzhen/Bosch , z 16/12/2010 r. w sprawie T-513/09 Jose Manuel Baena Grupo, z 16/06/2011 r. w sprawie T-68/10 Sphere Time , z 9/09/2011 r. w sprawie T-10/08 Kwang Yang Motor)

Przy ocenie ogólnego odmiennego wrażenia chodzi o wrażenie wizualne, jakie dany wzór wywołuje jako całość. Podstawowe znaczenie ma ujęcie syntetyczne i całościowe, a nie analityczne wyszukiwanie różnic. (A. Tischner, Przesłanki zdolności rejestracyjnej wzorów przemysłowych, w: System Prawa Prywatnego, tom 14B Prawo własności przemysłowej, red. R. Skubisz, Warszawa 2012, s. 88).

Rozstrzygnięcie o naruszeniu prawa z rejestracji wzoru wspólnotowego opierające się na wypracowanych w orzecznictwie sądów wspólnotowych regułach oceny indywidualnego charakteru wzoru, wynika zasadniczo z czteroetapowego badania, które polega na określeniu:

1. sektora produktów, w których wzór ma być zawarty lub zastosowany,
2. zorientowanego użytkownika tych produktów i ich przeznaczenia, a także, poprzez odniesienie do tego zorientowanego użytkownika, stopnia znajomości stanu sztuki wzorniczej i stopnia uwagi wykazywanej przy porównywaniu – bezpośrednim, jeśli to możliwe – poszczególnych wzorów,
3. stopnia swobody twórcy przy opracowywaniu wzoru,
4. wyniku porównania rozpatrywanych wzorów z uwzględnieniem właściwego sektora, swobody twórcy i całościowego wrażenia wywieranego na zorientowanym użytkowniku przez zakwestionowany wzór i przez każdy wcześniejszy wzór, który został udostępniony publicznie. (por. wyrok Sądu UE z 7/11/2013 r. w sprawie T-666/11 D. Budziewska vs. PUMA)

W sprawach wzorów wspólnotowych sądy stosują przepisy rozporządzenia (art. 88 ust.1), a w kwestiach w nim nieuregulowanych ustawodawstwo krajowe, zarówno prawo materialne (ust.2.) jak i procesowe, odnoszące się do krajowego wzoru przemysłowego. Uznając, że pozwany naruszył lub że z jego strony istnieje groźba naruszenia praw do wzoru wspólnotowego sąd stosuje, jeśli nie stoją temu na przeszkodzie ważne powody, następujące środki :

- a. zakaz kontynuowania działań, które naruszają lub grożą naruszeniem wzoru,
- b. zajęcie podrobionych produktów;
- c. zajęcie materiałów i narzędzi wykorzystanych w przeważającej mierze do wytworzenia podrobionych produktów, jeżeli ich właściciel wiedział do jakich celów były użyte lub w danych okolicznościach było to oczywiste,

d. wszelkie środki pozwalające na nałożenie innych sankcji, adekwatnych do okoliczności, przewidzianych przepisami prawa krajowego, w tym również prawa prywatnego międzynarodowego państwa członkowskiego, w którym naruszenie miało miejsce lub istnieje jego groźba. (art. 89 ust.1) Sąd podejmuje też niezbędne decyzje zapewniające przestrzeganie tych środków, zgodnie z prawem krajowym (art. 89 ust. 2) Odnosi się to do przepisów art. 287 w zw. z art. 292 ustawy z 30/06/2000 r. prawo własności przemysłowej, zgodnie z którym:

- uprawniony, którego wzór przemysłowy został naruszony, lub osoba, której ustawa na to zezwala, może żądać od naruszającego wzór zaniechania naruszania, wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści, a w razie zawinionego naruszenia również naprawienia wyrządzonej szkody (ust. 1),

- sąd, rozstrzygając o naruszeniu wzoru przemysłowego, może orzec, na wniosek uprawnionego, o podaniu do publicznej wiadomości części albo całości orzeczenia lub informacji o orzeczeniu, w sposób i w zakresie określonym przez sąd (ust. 2),

a także do art. 286 p.w.p., zgodnie z którym sąd, rozstrzygając o naruszeniu prawa, może orzec, na wniosek uprawnionego, o będących własnością naruszającego bezprawnie wytworzonych lub oznaczonych wytworach oraz środkach i materiałach, które zostały użyte do ich wytworzenia lub oznaczenia. W szczególności sąd może orzec o ich wycofaniu z obrotu, przyznaniu uprawnionemu na poczet zasądzonej na jego rzecz sumy pieniężnej albo zniszczeniu. Orzekając, sąd uwzględnia wagę naruszenia oraz interesy osób trzecich.

Art. 90 ust. 1 stanowi, że do sądów państwa członkowskiego mogą być składane wnioski o zastosowanie środków tymczasowych zabezpieczających prawa z rejestracji, które są przewidziane na mocy ich prawa dla krajowego wzoru przemysłowego. Zabezpieczenia roszczeń przedsiębiorcy w tym zakresie udziela się na zasadach ogólnych. Zgodnie z art. 730¹ k.p.c., wniosek powinien zawierać uprawdopodobnienie roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, który istnieje wówczas, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi albo poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi albo poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Przy wyborze sposobu zabezpieczenia sąd uwzględnia interesy stron w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należytą ochronę prawną, a obowiązanego nie obciążać ponad potrzebę.

Zabezpieczenie roszczeń pieniężnych może nastąpić m.in. poprzez zajęcie ruchomości. (art. 747 pkt 1 k.p.c.) Jeżeli przedmiotem zabezpieczenia nie jest roszczenie pieniężne, sąd udziela go w taki sposób, jaki stosownie do okoliczności uzna za odpowiedni, nie wykluczając sposobów przewidzianych do zabezpieczenia roszczeń pieniężnych, w szczególności sąd może unormować prawa i obowiązki stron lub uczestników postępowania na czas trwania postępowania. (art. 755 § 1 pkt 1 k.p.c.)

Prawo wyłączne S. S.p.A. używania wzoru wspólnotowego zarejestrowanego w EUIPO pod numerem (...) (...) zostało należycie udokumentowane świadectwem rejestracji i wydrukiem z bazy internetowej Urzędu. Wzór przedstawia (zobrazowaną w 6 rzutach, bez koloru) plastikową miskę z dwiema rączkami, nie wywołując wątpliwości co do przedmiotu rejestracji i zakresu ochrony. Wzorowi temu przeciwstawia uprawniona produkt obowiązanej przedstawiony na dużych, wyraźnych, dobrej jakości kolorowych i czarno-białych fotografiach.

W ocenie Sądu używany przez spółkę (...) wzór przemysłowy zastosowany w miskach oferowanych pod nazwami handlowymi: (...) wanna „Retro” 30l i (...) wanna „Retro” z motywem jest wysoce podobny do zarejestrowanego na rzecz uprawnionej wzoru wspólnotowego. Ich kształt, proporcje w elementach pojemnika i uchwytu, materiał którego są wykonane, są praktycznie identyczne, tak że na osobie stale używającej tego rodzaju plastikowych misek nie wywołują one odmiennego ogólnego wrażenia. Wyraźnie widać to na fotografiach porównawczych.

Wzór nr (...) - (...)	Produkt obowiązanej

Wysokiego, graniczącego z identycznością, podobieństwa wzoru przemysłowego miski obowiązanej do wzoru wspólnotowego zarejestrowanego na rzecz uprawnionej pod numerem (...) - (...) nie usprawiedliwiają ograniczenia swobody twórczej. Przykłady przedstawione w motywach wniosku wskazują na istnienie w stanie sztuki misek o różnorodnych kształtach pojemnika i uchwytów:

Swobody twórczej nie ograniczają nadmiernie względy funkcjonalne, poza tym, że powinien być to pojemnik z poręcznym uchwytem, ich kształt, rozmiar, materiał z którego są wykonane, a nade wszystko elementy dekoracyjne, zależą od twórcy wzoru.

W ocenie Sądu używanie przez obowiązaną wzoru przemysłowego podobnego do jej wzoru wspólnotowego uprawnia S. S.p.A. do dochodzenia roszczeń z art. 88 rozporządzenia. Uzasadnione są zarówno żądane w pkt a. wniosku zakazy, przy czym składowanie wyłącznie w celu oferowania, wprowadzania do obrotu i innych form używania wymienionych w art. 19 ust. 1, jak i zniszczenie produktów (z pkt b wniosku), w których wzór uprawnionej został zastosowany. (na podstawie art. 286 p.w.p.) Sąd uznał natomiast za nieuprawdopodobnione roszczenie z pkt c. wniosku, uprawniona nie sprecyzowała bowiem, jakie formy i matryce mają być zniszczone i zajęte na etapie postępowania zabezpieczającego. Pozostawienie decyzji w tym zakresie organowi egzekucyjnemu, który nie jest właściwy do oceny naruszenia praw własności przemysłowej, jest niedopuszczalne. Ponadto w tym przypadku zachodzi konieczność wyjaśnienia relacji art. 286 p.w.p. oraz zajęcia materiałów i narzędzi wykorzystanych w przeważającej mierze do wytworzenia podrobionych produktów, jeżeli ich właściciel wiedział do jakich celów były użyte lub w danych okolicznościach było to oczywiste, o którym mowa w art. 89 ust. 1 rozporządzenia.

Sąd oddalił wniosek S. S.p.A. także w tej części, w której dotyczył on zajęcia kwestionowanych produktów niestanowiących własności spółki (...), sankcje określone w art. 286 p.w.p. mogą bowiem być stosowane wyłącznie do towarów i produktów stanowiących własność naruszcyciela.

Sąd uznał także, że uprawniona należyście uprawdopodobniła także swój interes prawny w uzyskaniu zabezpieczenia. Aby nie wystąpiły niekorzystne dla S. S.p.A. skutki konieczne jest niezwłoczne zapewnienie ochrony przysługującego jej prawa wyłącznego. Dopuszczenie do dalszego bezprawnego naruszania wzoru wspólnotowego naraża uprawnioną na powstanie lub zwiększenie wymiaru wyrządzanych jej szkód. Zastosowany sposób zabezpieczenia zapewni uprawnionej należyłą ochronę prawną, a obowiązanej nie obciążą ponad potrzebę, może ona bowiem wprowadzać do obrotu i oferować produkty, które nie naruszają praw i interesów gospodarczych osób trzecich. (art. 730¹ w zw. z art. 755 § 1 pkt 1 k.p.c.)

Uznając za przekonującą argumentację uprawnionej, dla zapewnienia wykonania tymczasowych zakazów, Sąd zagroził spółce (...) obowiązkiem zapłaty na rzecz uprawnionej kwoty 1000 zł za każdy dzień naruszenia obowiązków określonych w pkt I.a. postanowienia. (art. 756² w zw. z art. 1050¹ i 1051¹ k.p.c.)

Stosownie do art. 733 k.p.c., Sąd wyznaczył uprawnionej dwutygodniowy termin, w którym pismo wszczynające postępowanie powinno być wniesione pod rygorem upadku zabezpieczenia.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)